

မြန်မာ့ဝတ္ထုတိုအဖွဲ့တွင် တစ်ဘာသာခြားနားသည့်
ပထမဆုံးသော စုစည်းမှု

မှိုးကျော့?

**မီးလောင်မြေ နှင့်
အခြားဝတ္ထုတိုများ**

တောခွေးမ၊ အောက်ချင်းငှက်၊ လင်းတာ၊ ကတိုး
ဇီဝဇီ၊ လင်းနို့၊ ဥဩ၊ ခွေးအ၊ ဒီပိုး၊ သင်းခွေချပ်
လိပ်၊ ဝင်ကစွပ်၊ ခွေး၊ စွန်ရဲ စသည့် တိရစ္ဆာန်တို့၏
စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဓလေ့ သဘာဝ အလေ့အထများကို
သည်းထိတ်ရင်ဖို ရသပေး ရေးဖွဲ့ထားသည့်
ဝတ္ထုတိုများ

နှလုံးသား မီးလောင်မြေ

တိတ်ဆိတ်နေသော သားရဲတွင်းထဲတွင် သားသမီးများ ၏ အိပ်မောကျ အသက်ရှူသံကို မှန်မှန်ကြားနေရသည်။ ။ ဝမ်းဗိုက်၏ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုက သားကောင်ထွက်လိုက်ရန် သူ့ကို စေ့ဆော်နေသည်။ ။ အိပ်မောကျနေကြသော သားသမီး ငါးကောင်ကို သူတစ်ချက် စွေကြည့်လိုက်၏။ ကျိုးကျိုးကဲ့ကဲ့ မွေးနုများ နှင့် တစ်ကောင်ပေါ် တစ်ကောင် တိုးခွေအိပ်နေကြသော ကလေးများ ကို မြင်ရချိန်မှာ သူဝမ်းဗိုက်က ပို၍ ဆာလောင်လာသည်။ ။ သားသမီး ငါးကောင်၏ နို့ဆွဲထားမှုကြောင့် သူ့မှာ ပို၍ နှမ်းဖတ် ကြုံလိုနေသည်။ ။

ညင်သာစွာထ၏။ သမ်းဝေခြင်းနှင့်အတူ ပျင်းကြောတစ်ချက် ဆန့်လိုက်၏။ တောင့်တင်းနေသော ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများ အားလုံး နိုးထလာသည်။ ။ စတင်လှုပ်ရှားရတော့မည်ကို သဘာဝက အသိပေးလာသည်။ ။ သားရဲတွင်းအပေါ် သွက်လက်စွာ သူ တက်လာသည်။ ။

သည် နှစ် နှောင်းဝသန္တ၏ ပါးလျာလွင့်ပြယ် သွားကြသော နှင်းစက်ပွင့်များကို သူကောင်းစွာ သတိမထားနိုင်ခဲ့။ ရက်ပေါင်းများ စွာ စိုစွတ်ထိုင်းမှိုင်းနေခဲ့သော သားရဲတွင်း နှုတ်ခမ်းဝများ ခြောက်သွေ့လာသည်။ ။ ယခုမှ သတိပြုမိသွားသည်။ ။

သားရဲတွင်း နှုတ်ခမ်းဝတွင် ရှေ့လက်နှစ်ချောင်းပေါ် မေးတင်ကာ

ဟေမန္တ၏ ကြမ်းရှအေးစိမ့်လာတော့မည့် ဆောင်းသရုပ်ကို တွေးမိသွားသည်။ ဆောင်းသမယသည် သူ့အတွက် အစာအာဟာရ ရှာဖွေ၍ ကောင်းသော သမယမဟုတ်။ သူလိုက်လာသော သားကောင်သည် ဆောင်းသမယ၌ အမောခံနိုင်သည်။ စမ်းအိုင်ခေါင်းပေါက်တို့ မှာ လည်း မခန်းခြောက်သေးသဖြင့် ပြေးရင်းလွှားရင်း ရေတစ်စက်တစ်ပေါက်ကို သောက်သွား၍ ရသည်။ မောပန်းလာသော သက်ရှိတို့ အတွက် ရေသည် ကြီးမားသော အင်အားကို ဖြစ်စေသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့ အတွက် သားကောင်လိုက်ကောင်းသော၊ သားကောင်ရလွယ်သော ရာသီမှာ စမ်းဖျားစမ်းပေါက်များ ၌ ရေခန်းခြောက်နေသော ဂိမန္တသမယ နွေရင့်ရက်ကာလများ သာ ဖြစ်သည်။ မိုးနှင့် ဆောင်းတွင် သားကောင်လိုက်၍၊ သားကောင်ဖမ်း၍ မကောင်း၊ ရေရှားသော နွေကာလတွင် သာ သားကောင်များ အမောလွယ်၍ အချိန်တိုတိုအတွင်း ဖမ်းမိတတ်ကြသည်။ သူတို့ အတွက်မှာ မူ သားကောင်လိုက်နေသူများအားလုံး အမောပြေ ရေကို သယ်လာပေးသူ သီးသန့်အုပ်ထဲ ပါလာသဖြင့် အဝအလင် မဟုတ်သော်လည်း အမောပြေရေကိုတော့ လျက်သောက်ကြရသည်။

သူသည် သားရဲတွင်း နှုတ်ခမ်းဝတွင် လက်နှစ်ချောင်းပေါ် မေးတင်ရင်း၊ သားကောင်လိုက်ရန် စဉ်းစားရင်းက အဖော်များကို သတိရလာပြန်သည်။ သူပျိုရယ်စဉ်က တက်တက်ကြွကြွ သားကောင်လိုက်ခဲ့ကြရသည်ကို လွမ်းဆွတ်တသ လာသည်။ သို့သော် ယခုမူ သူတစ်ယောက်တည်း။ သူနှင့်တကွ သားသမီး ငါးကောင်၏ အသက်ဇီဝသည် သူတစ်ဦးတည်း အပေါ်၌ သာ တည်နေသည်။

သူသည် အဖော်များ နှင့် ခွဲခွာလာခဲ့ရသည် များကိုလည်း လွမ်းလွမ်း

တတ သတိရမိလိုက်ပြန်သည်။ အထူးသဖြင့် ဝမ်းဗိုက်က အစာအာဟာရ တောင့်တလာချိန်မှာ အဖော်များကို ပို၍ သတိရတတ်သည်။ အဖော်များ နှင့် တပျော်တပါး သားကောင် လိုက်ခဲ့ကြရသော ကုန်လွန်ရက်များကို ပြန်၍ မြင်ယောင်လာမိသည်။ တမ်းတမ်းတတ ဖြစ်လာသည်။

မခွဲမဖြစ်၍ အဖော်များကို ခွဲခွာလာခဲ့ရသော်လည်း သူကား အဖော်များကို တစ်နေ့မှ မမေ့။ သားသမီးဇောကြောင့်သာ ခွဲခွာလာခဲ့ရသော်လည်း အခြေအနေအရ တစ်နေ့တော့ အဖော်များ နှင့် ပြန်လည်ပေါင်းစည်းရန်ကို သူ မျှော်လင့်ထားသည်။ ယခုမူ သူ့ သားသမီးတွေက ငယ်သေးသည်။ ရက်သားကလေးတွေသာ ရှိသေးသည်။ အဖော်များ ရှိရာကို ဘယ်လိုမှ သွားပူးပေါင်း၍ မဖြစ်နိုင်သေး။ ယခုအချိန်တွင် သူ့အဖော်များ ရှိရာသွားပြီး ပူးပေါင်းမည်ဆိုပါက သင်းအုပ်ကြီးမှ သည် အရွယ်ရောက်စ အထီးအမ ငယ်လေးများ ပါမကျန် သူတို့ မိသားစုကို ဝမ်းပန်းတသာ ကြိုဆိုကြမည်။ သို့သော် မကြာမီ ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ ပင် သူ့သားသမီးများ သည် လက်သည် မပေါ်ဘဲ ကြက်ပျောက် ငှက်ပျောက် ပျောက်ကုန်ကြမည်ကို သူသိသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့အဖော်များ ဆီသွားရန် အချိန်အခါ မရောက်သေးသည် ကို သူ ကောင်းစွာ သိထားလေသည်။

ယခုနေခါမူ သူ့အဖော်များ ရှိရာ သွားပူးပေါင်းရန်ကို မဆိုထားနှင့် သူတို့ မိသားစု၏ သားရဲတွင်းရှိရာကိုပင် သူ့အဖော်များ သိသွားမှာ စိုးရိမ်ထိတ်လန့် နေနေရသည်။ သားရဲတွင်း အသစ်ကို သူ့အဖော်များ မသိမရိပ်မိအောင် သူသည် လနှင့်ချီ၍ တိတ်တဆိတ် လှုပ်ရှားခဲ့ရသည်။ သူ့အဖော်များ နှင့် သားကောင်အတူ လိုက်နေရင်းမှ လည်းကောင်း၊ သားရဲတွင်းမှ လည်းကောင်း သူသည် တိတ်တဆိတ် ထွက်ကာ သားရဲတွင်း အသစ်တစ်တွင်းကို ရှာဖွေတူးဖောက်ခဲ့ရသည်။ ဤသည် ကို အဖော်များက

လည်း သိသည် ။ သို့သော် ဤသည် မှာ သဘာဝနှင့် သင်းအုပ်ကြီးကို
ကြောက်ရွံ့ကြသဖြင့် မသိလိုက် မသိဘာသာ နေနေကြသည် ။

အထီးသော်လည်းကောင်း၊ အမသော်လည်းကောင်း၊ ကောက်ကျစ်စ
ဦးလဲတတ်သော တစ်ကောင်တလေကမူ အမူအရာနှင့် သားရဲတွင်း အ
သစ်ရှာလုပ်နေခြင်းကို နောက်ယောင်ခံ ချောင်းမြောင်းကြသည် ။ နေရာ
သိရန် ကြိုးစားကြသည် ။ သူတို့ ထဲတွင် အထီးသည် လည်းကောင်း၊ အ
မသည် လည်းကောင်း၊ ဤသို့ကောက်ကျစ်စဦးလဲသည့် စုန်းပြူးတစ်
ကောင်တလေတော့ ပါတတ်စမြဲပင်။

ထိုကောက်ကျစ်စဦးလဲသူ တစ်ကောင်ကောင်သည် သူမွေးပေါက်
လာမည့် သားသမီးများကို စားသောက်နိုင်ရန်အတွက်
ကြိုတင်လိုက်ချောင်းထားခြင်း ဖြစ်သည် ။ အကယ်၍ ရာသီဥတုကြမ်း
တမ်းသောနှစ်၊ သားကောင်လိုက်မရလောက်အောင် သရောကြီးခိုင်း
သော နှစ်များ ဆိုလျှင် သူတို့ သည် ကလေးများကိုသာမက အချင်းချင်းပ
င် ကြီးနိုင်ငယ်ညည်း ကိုက်သတ်စားတတ်ကြသည် ။ ထို့ကြောင့်လည်း
သူ၏ မွေးပေါက်မည့် သားရဲတွင်းသစ်ကို မည့်သူမျှသိအောင် သူက လျှို့
ဝှက်စွာလုပ်ခဲ့ရသည် ။ သူ ထိုသို့လှုပ်ရှားခဲ့ရသော အစွမ်းကြောင့် ယခု
သူ့သားသမီး ငါးကောင်သည် ဘေးမသိ ရန်မခဘဲ သားရဲတွင်းထဲ နှစ်နှ
စ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်နေနိုင်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်လေသည် ။

သားရဲတွင်းထဲမှ ဟင့်ခနဲ ညည်းသံတစ်ချက်ကို ကြားလိုက်ရသည် ။
တောခွေးမကြီး၏ နားရွက်နှစ်ဖက်က ဆတ်ခနဲတောင် လှုပ်သွားသည် ။

မှုန်ပျံ့ပါးလျလျ ဆောင်းပန်းချီကားကို ငေးနေရင်းက သူလန့်သွားသည်။ ။ ဝမ်းဗိုက်ကလည်း ချက်ချင်းဆာလောင်လာသည်။ ။ အရေးတကြီးနှင့် သူသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်သည်။ ။

သူ့နောက်ကို လိုက်ချောင်းနေသူ၊ သူ့ကို အန္တရာယ်ပြုလာမည့်သူ တစ်ကောင်တလေ၏ အရိပ်အယောင်ကိုမျှ မမြင်ရ။ ရက်သားသာ ရှိသေးသော သူ့ကလေးငယ်များ သည် လည်း သားရဲတွင်းထဲက တွားတက်မလာနိုင်ကြသေး။ အကယ်၍ တွားတက်လာကြလျှင်လည်း သူတို့ ၏ ခြေလှမ်းများ သည် တွင်းနှုတ်ခမ်းဝှံ့ပင် ပြိုင်တူရပ်တန့် သွားကြလိမ့်မည်။ နယ်ပယ်မကျွမ်းကြသေးသော သူ့ကလေးများ သည် မိခင်ကြီးမပါဘဲ သားရဲတွင်း၏ နှုတ်ခမ်းဝှံ့မှ တစ်ထွာတစ်မှိုက်ခရီးကိုပင် မထွက်ဝံ့ကြသေး။ သားရဲတွင်းဝှံ့မှ ထွက်သွားထွက်လာ ဆော့ကစားနိုင်ရန် သူ့သားသမီးများကို သူသင်ပြ လေ့ကျင့်ပေးရဦးမည်။

တောခွေးမကြီးသည် သူ့သားသမီးများကိုထား၍ စိတ်ချလက်ချပင် သားကောင်လိုက်ရန် ထွက် လာလေသည်။ ။ ဆောင်းဦးသမယက အေးစိမ့်နေသည်။ ။ သစ်တောစိမ့်မြိုင်ကြီး တစ်ခုလုံးကို ဆောင်းသရုပ်က လွှမ်းခြုံထားသည်။ ။ အထူးသဖြင့် သူ၏ သားရဲတွင်းရှိရာမှာ တောင်ချိုင့်ကျသဖြင့် ဟေမန္တ၏ ပန်းချီကားတစ်ချပ်သဖွယ် ပီပြင်နေသည်။ ။ နေရာတိုင်းမှာ စွတ်စိုနေသည့် သစ်ရွက်များ ပေါ်မှ နှင်းစက်နှင်းပေါက်များ သစ်ရွက်ခြောက်၊ သစ်ကိုင်းခြောက်များ အပေါ် တဖြောက်ဖြောက် ကြွေကျနေသံကို ကြားနေရသည်။ ။

တစ်နာရီလျှင် မိုင်သုံးဆယ်ခန့်အထိ ပြေးလွှားနိုင်သော သူ့ခြေထောက်များကို သူ အသုံးမပြုသေး၊ သားကောင်၏ အနံ့ကို မရမချင်း သူ့ခြေလေးချောင်းသည် နှင်းစက်နှင်းပေါက်များကို စည်းချက်နင်းကာ

ဆင်ခြေလျော့အတိုင်း တက်လာသည် ။ ဆောင်းသမယတွင် သူ ဖမ်းဆီး
ရနိုင်သော သားကောင်များ ၏ အာရုံရိပ်သည် သူ့ စိတ်ထဲ ဝင်လာသည်
။

တောင်ကြောတစ်ခု၏ လျှိုမြောင်အစတွင် သူ့ခြေလှမ်းက အလိုလို ရ
ပ်တန့်သွားသည် ။ သူ့ဦးခေါင်းသည် အလိုလိုမော့လာသည် ။ လေထဲက
သားကောင်နံ့ကို သူ ရလိုက်ပြီ။ သူတည်ရှိရာ ဗဟိုချက်မှ အရှေ့အနောက်
တောင်မြောက်ကို ဝေဝိုက် အနံ့ခံလိုက်သည် ။ သားကောင်နံ့ရရာဘ
က်ကို ချက်ချင်း သူလှည့်ပြေးလာသည် ။

သားကောင်ဖမ်းရာတွင် သူကား ချောင်းမြောင်း ခုန်အုပ်၍ ဖမ်းတ
တ်သူ မဟုတ်။ သားကောင်နှင့် အပြိုင် ပြေးလိုက်ကာသာ ကိုက်ဖမ်းဆီး
တတ်သူဖြစ်သည် ။ ယခု သားကောင်နံ့ရရာဆီသို့ သူ တစ်ဟု န်ထိုး ပြေး
ချလာသည် ။ သို့သော် သားကောင်ကို မြင်လိုက်ရချိန်တွင် သူ့ ခြေလှမ်း
တွေက အလိုလို ရပ်သွားပြန်သည် ။ ဤပြောင်ပေါက်ကြီးကို သူတစ်
ကောင်တည်းနှင့် ဘယ်လိုမှ ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်၍ မရနိုင်မှန်း သိလိုက်
သည် ။ အဖော်အပေါင်း နှင့်သာဆိုလျှင် ရဲရင့်သော သူမသည် ယခုလော
က်ဆို ပြောင်ကြီး၏ နောက်ခြေ တံကောက်ကွေးကို တစ်ချက်နှစ်ချက်ပ
င် ကိုက်ဖဲ့ခါထုတ်ပစ် လိုက်ပြီး ဖြစ်မည်။

ယခုမူ သူတစ်ကောင်တည်း အနေနှင့် ပြောင်ပေါက်ကြီး အနားကိုပ
င် ပြေးကပ်ရန် မဝံ့။ တစ်ကောင်ချင်းဖြစ်သော ရန်သူကို ပြောင်ကြီးသ
ည် လည်း ဦးတည်ရာ တစ်ခုတည်းအနေဖြင့် တိုက်ခိုက်လာပါက ကန်ချ
က်ပြင်းသော ပြောင်ခြေထောက်နှင့် ဝှေ့ချက်မြန်သော ဦးချိုဖျားတွင် သူ
အသက်ပါသွားနိုင်သည် ။ ယခင်က သူသည် ပြောင်များကို တိုက်ခိုက်ရာ
၌ သုံးလေးကြိမ်မက အောင်ပွဲရ၍ အောင်သေအောင်သား စားခဲ့ဖူးသည်

။ သို့သော် ယခုလို ကောင်တည်းမဟုတ်။ သင်းအုပ်ကြီးနှင့် သူ့အဖော်များက ရှေ့နှင့်ဘေးနှစ်ဖက်မှ တိုက်ခိုက်နေကြစဉ် သူသည် ပြောင်ကြီး၏ နောက်ခြေ တံကောက်ကွေးကို ပြေးခဲ့ပြီး ပြောင်ကြီးလဲ ကျသွားအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့သည် ။ ယခုမူ အပေါင်းအသင်း အဖော် သဟဲ မပါသော သူသည် ပြောင်ကြီးနားကိုပင် မကပ်ဝံ့ဘဲ လှည့်ထွက် လာခဲ့ရလေ၏။

ပြောင်နံ့ရ၍ စောစောက သူ ပြေးလာခဲ့ရသော ခရီးမှာ နှစ်မိုင်နီးပါး ရှိသဖြင့် အင်အားကုန်ခန်း သွားသည် ။ အာဟာရ ခေါင်းပါးနေသော သားသည် အမေ တောခွေးမ အနေဖြင့် စိတ်ဓာတ်ပါကျသွား သလို ခြေ လှမ်းတွေလည်း နှေးကွေးသွားသည် ။ သားကောင်နံ့ရစဉ်က အားမာန် သည် ပြောင်ကြီးကို မြင်လိုက်ချိန်တွင် အလိုလို လျော့ကျသွားသည် ။ သို့ သော် သူမ၏ ဝမ်းဗိုက်ကမူ ဆာလောင်မြဲ။ နှေးကွေးသော ခြေလှမ်းများ ကိုလည်း ဆက်၍ လှမ်းနေဆဲ။

သစ်ပင်ကိုင်းခက် ရွက်လက်ရိုးတံ အကြိုအကြားမှ နေစက်နေပြော က် များက မျက်နှာကို လာထိချိန်တွင် ရုတ်တရက် သူ့မျက်စိပြာသွားသ ည် ။ မှောင်မည်းပိန်းပိတ်နေသော သားရဲတွင်းထဲတွင် မီးနေသည် တစ် ဦးအဖြစ် တစ်ရက် နှစ်ရက်ခန့် နေခဲ့သော သူ့မျက်လုံးအစုံက နေရောင်ခြည်ကို ရုတ်တရက် အလေ့အကျင့် မရှိသေး။ ထို့ကြောင့် သူသ ည် အညှီရောင်တွင် အပြာ ခရမ်းရောင် ရောပြွမ်းနေသော မျက်လုံးအစုံ ကို ဘယ်ညာဝှေ့ အလေ့အကျင့် ပြန်လုပ်ကာ ခြေလှမ်းမပျက် ဆက်လျှောက် လာလေ၏။

သွားရင်းနှင့်ပင် သားကောင်နံ့ တစ်ခုကို သူရပြန်ပြီ။ ထိုအချိန်တွင် သစ်တောတစ်ခုလုံးကို နေရောင်ခြည်က ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာရာ

သူ သိလိုက်ရသော သားကောင်နံ့နှင့် နေရောင်ခြည်ကို ဆက်စပ်တွေးမိသွားသည် ။ နေရောင်ခြည်တွင် ပျော်မြူးကျက်စားတတ်သော သားကောင်များ ရှိရာသို့ သူအပြေးအလွှား သွားရပြန်လေသည် ။

ဤတစ်ခါတွင် တော့ သူ၏ အားမာန်မှာ ယုတ်လျော့မသွားတော့။ နေရောင်ဖြန့်ကြက်ထားသော မြက်ခင်းပြင်တွင် ပျော်မြူးစွာ ခုန်ပေါက်ပြေးလွှားနေကြသော ဆတ်မောင်နံ့ နှစ်ကောင်ထဲမှ မည့်သည့်အကောင်ကို မဆို သူအပြေးလိုက် ဖမ်းကိုက်နိုင်သည် ဟု မုချ သိ လိုက်လေသည် ။

ဆာလောင်နေသော ဝမ်းဗိုက်၏ စေ့ဆော်မှုနှင့်အတူ သူသည် ဆတ်ဖားကြီးရှိရာသို့ တစ်ဟု န်ထိုး ပြေးလိုက်သည် ။ ခုန်ပေါက်ပျော်မြူးနေသော ဆတ်လင်မယား၏ ခြေပေါက်သံပြင်းပြင်းကြောင့် သူ့ခြေသံကို ဆတ်လင်မယားက သတိမထားမိသော်လည်း သားပေါက်ပြီးခါစ သူ့အနံ့ကို သိသွားသောအခါ ဆတ်လင်မယားသည် ချက်ချင်းပင် ကဆုန်ပေါက် ထွက်ပြေးကြသည် ။ သူလည်း ဆတ်လင်မယား နောက်ကို အပြင်းပြေးလိုက်လာသည် ။

ဆတ်လင်မယားသည် ဖုန်းဆိုးစ မြက်ခင်းမှ ကျောက်စရစ်တောင်ကြောကို ပြေးတက်သွားကြသည် ။ ထိုအချိန်မှာ ဆတ်လင်မယား နှစ်ကောင် ကန်ကျောက်ထားခဲ့သော ကျောက်လုံး ကျောက်ခဲများ သည် သူ့ကို အနှောင့်အယှက် ပေးလာတော့သည် ။ နွယ်နှင့်ငြိမှာ စိုး၍ သူ၏ ဦးချိုကို ကျောတွင် ကပ် လည်မော့ကာ တအားပြေးနေသော ဆတ်ဖားကြီးဆီမှ အရှိန်အဟု န်ပြင်းစွာ လာနေကြသော ကျောက်ခဲကျောက်တုံးများက သူ့မျက်နှာနှင့်တကွ တစ်ကိုယ်လုံးကို လာထိသည် ။ သွေးပူနေသော သူသည် နာကျင်ခြင်းကို အမှတ်မရနိုင်ဘဲ ပြေးလို

က်လာစဉ် ခွာသီးတစ်လုံးထက်ပင် ကြီးသော ဆတ်ကန်ကျောက်ခဲတစ်
လုံးသည် သူ့နားထင်ကို တည့်တည့်မတ်မတ် လာမှန်လေသည်။ သူ၏
မျက်လုံးအစုံမှ ရောင်စုံတန်းများ ဖြာထွက်သွားချိန်တွင် သူ
ယိုင်လဲကျသွားသည်။

သူ့နားထဲတွင် ဆတ်ခွာပေါက်သံသဲ့သဲ့ကို ကြားနေရသည်။ ပြီးတော့
ကလေးများ ၏ နို့တောင်းသံ၊ ညည်းညူနေကြသံ။ ထိုအခါ သူ ရုတ်တရ
က် ခုန်ထလိုက်သည်။ အမြင်အာရုံထဲတွင် ဆတ်လင်မယားကို မမြင်ရ
တော့။ ဆတ်ခွာပေါက်သံကိုလည်း မကြားရတော့။ သူ ကြားနေရသည်
မှာ သူ့ကလေးများ ၏ နို့တောင်းသံ၊ ညည်းညူနေကြသံသာ။ သူ ကမန်း
ကတန်း ကိုယ်ကို ပြန်မတ်လိုက်သည်။ ကလေးမွေးထားရ၍ အားအင်
ကုန်ခန်းနေသော်လည်း သူ့အသိထဲ အားမာန်တွေ ပြန်ဝင်လာ၏။ ယနေ့
သားကောင် တစ်ကောင်ကောင်ကို သူ ရအောင် ဖမ်းနိုင်မှ ဖြစ်တော့မည်
။

သို့သော် သူကား ပန်းဟိုက်နေပြီ။ ယခင် သူ့အဖော်များ နှင့် သား
ကောင်လိုက်ခဲ့ကြသည် ကို သတိရလာပြန်သည်။ ထိုစဉ်က ဤသို့ သား
ကောင်လိုက်နေချိန်၊ မောပန်းနေချိန်ရောက်လျှင် ရေသယ်ခွေးတစ်ကော
င် ကောင်သည် သူ့အနား ရောက်လာတတ်သည်။ သူတို့ သဘာဝ သား
ကောင်လိုက်ကြရာတွင် ရေသယ်ခွေးတွေမှာ သားကောင်ကို မလိုက်ဘဲ
သားကောင်လိုက်နေသော တောခွေးများ မောပန်းနေချိန်တွင် သူတို့ တ
စ်ကိုယ်လုံးကို ရေဆွတ် လာပြီး သားကောင်လိုက်နေသော
တောခွေးများကို ရေလာပို့ကြသည်။ သားကောင်လိုက်နေရ၍ ရေငတ်
မောပန်းနေသော တောခွေးများကလည်း ရေသယ်လာသော ခွေးတို့ ၏
တစ်ကိုယ်လုံးရှိ ရေစက်ရေစိုမွေးတွေကို လိုက်လျက်ကြခြင်းဖြင့် အ
မောဖြေကြသည်။ ထိုအခါ သားကောင်ကို ဆက်လိုက်နိုင်ကြသည်။

ယခု သူသည် သူ့အဖော်များ နှင့် သားကောင် လိုက်ခဲ့ကြစဉ်က ရေ သယ်ခွေးများကို သတိရလိုက်သောအခါ ရေငတ်မှုဝေဒနာက ပို၍ ပြင်းပြလာသည်။ ။ ရေကို တောင့်တလာသည်။ ။ တစ်နေကုန် သားကောင်လိုက်ခဲ့ရ၍ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေမှုက ရေအာဟာရသို့ စိတ်က ရောက်သွားသည်။ ။ ထိုအခါ ရေရှိရာ စမ်းပေါက်၊ စမ်းချောင်းများ ဆီ သူ့ခြေလှမ်းတွေက သူ့ကိုယ်ကို အလိုလို သယ်ဆောင်လာမိပြီးသား ဖြစ်သွားလေသည်။ ။

ရေတံခွန်တစ်ခုမှ စမ်းရေကျသံသည် သူ့ခြေလှမ်းများကို ပို၍ မြန်စေသည်။ ။ တစ်ကိုယ်လုံးကို ရေအာလယက လွှမ်းခြုံချက်ရှိရာ သူသည် ရေတံခွန်နားသို့ ချက်ချင်း ရောက်လာ၏။ သူကဲ့သို့ပင် ရေနုမှော်မြက်ပေါ် အာလယကြီးစွာ စားသောက်နေသော ချေ(ဂျီ) ငယ်တစ်ကောင်ကို မမျှော်လင့်ဘဲ မြင်လိုက်ရသည်။ ။ ထိုအချိန်မှာ သူ့စိတ် သူ့ကိုယ်သည် ထိန်းမရလောက်အောင် ဖြစ်သွားသည်။ ။ ရေတံခွန်မှ တစ်ဟု န်ထိုး သွန်ကျနေသော ရေစီးသံကြောင့် ချေငယ်သည် သူ့ခြေသံကို မကြားမိသလို သူ့ကိုယ်နံ့ကိုလည်း သတိထားမိပုံမရပေ။ ဤသည် မှာ စိမ်းစိုသော မှော်မြက် မှော်ရွက်ပြတ်များမှ ထောင်းထောင်းထွက်နေသော စိမ်းရွှေရွှေ အနံ့ကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ။

တောခွေးမ၏ စိတ်သည် ရေအာလယမှ ဝမ်းဗိုက်၏ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှု အာဟာရကို ပြောင်းရောက်သွားသည်။ ။ ထိုအခါ သူသည် မဆိုင်း

မတွပင် ချေငယ်ကို ကိုက်သတ်ရန် ခုန်ချလိုက်သည်။ သူ ခုန်ချလိုက်သံ နှင့်အတူ ချေငယ်ကလည်း လန့်ပြီး ထခုန်လိုက်သည်။ ယခင်ကမူ သူတို့ ၏ သဘာဝအရ သားကောင်၏ သေနိုင်လောက်သော သို့မဟုတ် မပြေးနိုင် မမြင်နိုင်လောက်သော ခြေတံကောက်ခွက်၊ မျက်စိ၊ ဒွာရစသည့် သားကောင်၏ အချက်အချာ နေရာများကိုသာ ရွေးကိုက်တတ်သော တောခွေးမသည် ဤတစ်ခါတော့ ဆာလောင်မွတ်သိပ်လာသော အာလယ စိတ်နှင့် ချေငယ်၏ ကျောကုန်းကို ကိုက်မိလိုက်သည်။ ချေငယ်က လည်ပြန်လှည့်အပက်တွင် တောခွေးမ၏ ရှေ့လက်ပြင် တစ်နေရာကို ပက်မိသွားသည်။

သို့သော် တောခွေးမသည် နာကျင်ရမှန်း မသိတော့ဘဲ ချေငယ်ကို ထပ်ကိုက်သည်။ အစွယ်မရှိသော်လည်း ဆောက်ခုန်းများ လို ထက်မြက်သော သူမ၏ သွားထဲတွင် ချေငယ်၏ အသားတစ်ခဲက အကွင်းလိုက် ပြုတ်ပါလာသည်။ ချေငယ်သည် အထိတ်တလန့်နှင့် ထခုန်ပြန်၏။ ဤတစ်ခါတော့ သတိဝင်လာ၍ တိုက်ပွဲများ စွာကို နှဲခဲ့ဖူးသော တောခွေးမသည် ချေငယ်၏ လည်ပင်းကို ဆက်တိုက်ကိုက်ခဲ ခါယမ်းပစ်လိုက်၏။

လည်ပင်းသွေးကြောကြီး ပြတ်ပေါက်သွားသော ချေငယ်သည် ဆန့်ငင် ဆန့်ငင် ဖြစ်ကာ ရေမှော်တောထဲ လဲကျသွားသည်။ ထိုအခါမှ သူသည် ချေငယ်၏ ဒွာရမှ အူတွေကို ကိုက်ဝါးစားပစ်လိုက်သည်။ အထဲမှ ဝမ်းတွင်းသားများ ကုန်သွားသောအခါ အသားဆိုင် အသားခဲများကို သူ ဆက်စားပြန်လေသည်။

ဗိုက်ကားသွားသော တောခွေးမသည် သူစား၍ မကုန်နိုင်ဘဲ ကျန်နေသေးသော ချေငယ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်းများကို စိန်းစိန်းကြီး စိုက်ကြည့်ကာ ယခင်က သားကောင်လိုက်ပွဲများကို သတိရလာပြန်သည်။

။ အဖော်အပေါင်းများ နှင့် သားကောင်လိုက်၍ အောင်ပွဲရခဲ့သော ကာလ တစ်လျှောက်မှာ သူသည် ယခုကဲ့သို့ ၀၀လင်လင် တစ်ခါမျှ မစားရခဲ့။ အ သည်းအူ ဝမ်းတွင်းသား ကလီစာများမှာ သူတို့ ၏ သတ်မှတ်ချက်အရ သင်းအုပ်ကြီးနှင့် လက်ထောက်ရေသယ် ခွေးများ ၏ အစားအစာသာ။ သူတို့လို ပျိုရွယ်ငယ်နုသေးသူများ အတွက်မူ အသားရွတ်၊ အသားမာများ နှင့် အရိုးအရင်းများ သာ။ သူတို့လို နောက်လိုက် တော ခွေးမငယ်များ အတွက် သားကောင်လိုက်နေချိန်တွင် မိရာ သားကောင် ၏ လမ်းခွတ်လတ်၌ တစ်ဖွဲတစ်ကိုက်သည် သာ အသားဟု မှတ်မှတ်ရရ စားခဲ့ကြရသည် ။

အုတ်နှင့်သင်းနှင့် သားကောင်လိုက်ပွဲများ နှင့် စာလျှင် ယခုပွဲသည် တောခွေးမအတွက် ကျေနပ်စရာပွဲပင်။ ထို့ကြောင့်လည်း တောခွေးမသ ည် သူစားသောက်၍ မကုန်ဘဲ ကျန်နေသေးသော ချေငယ်၏ အပိုင်းအစ များကို နှမြောတသစွာ စိုက်ကြည့်နေတုန်းပင်။ သို့သော် ကျန်နေသော ချေငယ်၏ အပိုင်းအစများကို သားရဲတွင်းထဲ ကိုက်ချီယူသွားရန် သဘာ ၀အလေ့အထ မရှိသလို တစ်ရက် နှစ်ရက်သားသာ ရှိနေကြသေးသော သားငယ်များမှာ လည်း စားတတ်ကိုက်တတ်သော အရွယ် မဟုတ်သေး သဖြင့် သူစားမကုန်သော ချေငယ်၏ ကိုယ်အင်္ဂါအ စိတ်အပိုင်းများကို တောခွေးမမှာ သည် အတိုင်းပင် ပစ်ထားခဲ့လေသည် ။

ရေသောက်ပြီး၍ သားရဲတွင်းသို့ ပြန်ရန် စမ်းချောင်းမှ လှမ်းအတက် တွင် ချေပက်ထားသော ရှေ့လက်တစ်ဖက်က နာကျင်လာသည် ။ ထိုအ ခါမှ သူ့ကိုယ်မှ ဒဏ်ရာကို သူ သတိပြုမိလာသည် ။ ယခု ဗိုက်ပြည့်၍ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှု ဝေဒနာ ငြိမ်းသွားမှ နာကျင်မှု ဝေဒနာကိုခံစား လာရသည် ။ ထိုဝေဒနာနှင့် တစ်ဆက်တည်းပင် ဆတ်ခွာပေါက် ကျော က်ခဲထိဒဏ်ရာကို မမြင်သာသော်လည်း အမွေးကျွတ်ပြီး သွေးစို့နေ

သော ချေပက်ဒဏ်ရာကိုမူ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်နေရလေသည်။ ။

ဤသည် တို့ မှာ တိုက်ပွဲကျော် သူရဲကောင်းတို့ ၏ အောင်ပွဲရ အမှတ်တံဆိပ်မှန်း သူ သိသည်။ ။ သင်းအုပ်ထဲ သူ နေခဲ့စဉ်က သင်းအုပ်ကြီးနှင့် အတူ တိုက်ပွဲပျော် သူရဲကောင်းတို့ ၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် အမာရွတ်များ ၊ ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်များ နှင့် မျက်စိတစ်ဖက်ကန်း နေသူ၊ ခြေလက်အင်္ဂါ တစ်ခုခု ချို့ယွင်းနေသူများကို သူမြင်ဖူး တွေ့ဖူးထားခဲ့သည်။ ။ ထို့ကြောင့် သူလက်ပြင် ရင်းမှ ချေပက်ထားသော ဒဏ်ရာမှ သွေးစသွေးနုများကို သူသည် သူရဲကောင်းတို့ ၏ ဘွဲ့တံဆိပ်တစ်ခုပမာ လျှာနှင့် ယုယုယယ လျက်ပွတ်ကာ စမ်းထဲမှ တက်လာခဲ့လေသည်။ ။

ထိုအခါ သူသည် အချိန်ကာလတည်းဟူသော နိယာမကို သတိရမိလိုက်သည်။ ။ သစ်ရိုင်းပင်ကြီး တစ်ပင်မှ ငှက်ကလေးများ ၏ အိပ်တန်းလှ ရန်ပွဲသည် နေဝင်တော့မည် ဆိုသည် ကို သတိပေးနေသည်။ ။ တောရိပ် တောင်ရိပ်တို့ သည် မှိုင်းပျလာသည်။ ။ သူ့ဗိုက်မှာ လည်း အစာအာဟာရတို့ နှင့် တနင့်တပိုး ဖြစ် လာပြီမို့ ယခုတော့ သားရဲတွင်းထဲက သားသမီးများကို တမ်းတမ်းတတ သတိရလာတော့သည်။ ။ ထိုအခါ တောခွေးမ၏ ခြေအစုန်မှာ နာကျင်ကိုက်ခဲမှု ဝေဒနာများကို မေ့ပျောက်ကာ သားရဲတွင်းရှိရာ၊ သူ့သားသမီးများ ရှိရာကိုသာ ပြေးချ လာလေသည်။ ။

သားသမီး မွေးပေါက်ရတော့မည်ဟူသော ဇောစိတ်ကြောင့် သူသည် ဝသန္တ၏ ပါးလျားလွင့်ပြေသွားသော မိုးစက်ပွင့်များကို သတိမထားနိုင်ခဲ့

သလို ဟေမန္တ၏ မှန်ပျံချ ဆေးသားများကိုလည်း ကောင်းစွာ သတိမထားမိခဲ့။ နေရောင်ခြည်ထဲတွင် ပြေးလွှား ဆော့ကစား နေကြသော သားသမီးများကို ငေးကြည့်နေရာမှ သစ်ရွက်ကြွေသံများကို ကြားရသဖြင့် နွေဦးပေါက်ပြီကို သတိရသွားသည်။ ။ ထိုအခါမှ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ တောတောင်များကို သတိထားကြည့်မိလိုက်သည်။ ။

အရွက်ခြွေထားကြသော သစ်ရိုင်းပင်ကြီးများကို အရိုးဖြိုဖြိုနှင့် မြင်နေရသည်။ ။ ခါတိုင်းနှစ်နှင့်စာလျှင် ဤနှစ်သည် နွေရောက်စောခြင်းလား၊ သားသမီးဇောနှင့် သူကပဲ သတိမထားမိခဲ့လေသလား ဆိုသည်ကို သူဆက်မတွေးတော့။ ။ ငယ်ရွယ်နုပျိုစဉ်ကမူ ရမ္မက်ဇောနှင့် ငေးဝိုင်းတွေဝေခြင်း၊ တောတောင်ရေမြေ သဘာဝနှင့် သားကောင်လိုက်ရရေးတို့ ကိုသာ တွေးတောခြင်း သူပြုလုပ်လာခဲ့သည်။ ။ သန္ဓေချိန်မှ စ၍ သူသည် တောတောင်ရေမြေ သဘာဝနှင့် သားကောင်လိုက်ရရေးတို့ ထက် သားသမီး မွေးပေါက်ရန်အတွက်သာ လုံးပန်းလာခဲ့သည်။ ။

ယခု သားသမီးများအား သားကောင်ဖမ်းနည်း၊ နိဿရည်းများကို သင်ကြားရင်း၊ ကလေးများ နှင့် သားကောင်အတူ လိုက်ရင်းက ဟေမန္တ၏ ကာလတစ်လျှောက်ကို ကျော်ဖြတ်လာခဲ့သည်။ ။ ယခုဆိုလျှင် သူ့သားသမီးများ သည် မိခင်ကြီးနှင့်အတူ သားကောင်ဖမ်းလိုက်ရာမှ သားကောင်ဖမ်းနည်း နိဿရည်းများကိုပင် တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်နေကြပြီ။ သူ့စိတ်ကူးမှာ သစ်ရိုင်းပင်များ ရွက်နုဝေလာချိန်၌ သင်းအုပ်ရှိ ရာသို့ ပြန်သွားရန် စိတ်ထက်သန်နေသည်။ ။

ထိုအခါ သားသမီးများ တစ်ပြိုင်တစ်မနှင့် သူပြန်ရောက်လာသည် ကို အားလုံးက ကြိုဆိုကြလိမ့်မည်ဟု သူ ထင်ထားသည်။ ။ တစ်ခုတော့ ရှိ၏။ သူ့သားသမီးများ ထဲတွင် ခြေစလက်စ အလုံးအထည်ကြီးထွားလာကြ

မည့် တစ်ကောင်တလေကိုတော့ သင်းအုပ်ကြီးက မျက်လုံးတောက်
တောက်နှင့် စမ်းဆေးကြည့်ရှုခြင်းကို ခံရမည်။ အကယ်၍ သူသားသမီး
များ ထဲတွင် ခြေတံလက်တံမြင့်မားပြီး ကြီးထွားလာနိုင်မည့်သူ တစ်
ကောင်တလေ ပါရှိမှု သင်းအုပ်ကြီးသည် စိုးရွံ့စိတ်နှင့် စောင့်ကြည့်နေမ
ည်။ တစ်ချိန်ချိန်၌ တိုက်ခိုက်သာ သင်းအုပ်တစ်ခုလုံးကို လုယူနိုင်သူပါ
လာပါက တစ်နည်းနည်းနှင့် ရန်ရှာ မောင်းထုတ်ပစ်လိမ့်မည်။

သို့သော် ထိုအချိန်တွင် မိခင်နှင့် မွေးချင်းများ လည်း ရှိနေပြီဖြစ်
သော သူသားသမီး တစ်ကောင်ကောင်သည် သင်းအုပ်ကြီးအား ပြန်လ
ည်တိုက်ခိုက်နိုင်သည့် ခွန်အားဗလကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်
နေမည်။ အနိမ့်ဆုံး အဆင့်က သင်းအုပ်ကြီးကို ပြန်၍ မတော်လှန်နိုင်သ
ည့်တိုင်အောင် သင်းခွဲတစ်ခုကို တည်ထောင်နိုင်သူလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြ
စ်လာနိုင်သည် ။ နောက်ဆုံး အနေနှင့် သူအပါအဝင် သူမိသားစုသည် သ
င်းခွဲတစ်ခုအနေနှင့် နေရလျှင်လည်း မွေးချင်းများ သော သူတို့ မိသားစု
အတွက် ဤတော ဤတောင် ဤကန္တာရတွင် နေ၍ ရနိုင်သည် ။

တောခွေးမကြီးသည် ဥမမည် စာမမြောက်ကြသေးသော သားသမီး
များ အရေးကို ရှည်ရှည်လျားလျား စဉ်းစားတွေးတောနေစဉ် တောကြ
က်များ ၏ လန့်ပျံ့ပြေးလာကြသံနှင့် တောတိရစ္ဆာန်များ ၏ ခြေသံမျိုးစုံ
ကို ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရသည် ။ နေရောင်ထဲတွင် ဆော့ပြေးကစား
နေကြသော သားသမီးများကို လက်ပေါ်မေးတင်ကာ အကြာကြီး ကျေ
ကျေနပ်နပ် ငေးစိုက်ကြည့်နေခဲ့သော တောခွေးမသည် မြေပြင်တွင် ဝပ်
နေရာမှ ရုတ်တရက် ခုန်ထလိုက်သည် ။

သူတစ်သက်တာတွင် ဤကဲ့သို့ တစ်တောလုံး တစ်တောင်လုံးရှိ
သားရဲတိရစ္ဆာန်များ ဝရန်းသုံးကား ပြေးလာကြသည် ကို တစ်ခါမှ မကြုံ

ဘူး။ ထို့ကြောင့် သူ လန့်သွားသည် ။ အမှန်က သူသာ မဟုတ်၊ ပြေး
ဆော့ကစား နေကြသော သူ့သားသမီးများ အားလုံးသည် လည်း အထိ
တ်တလန့် ဖြစ်ကာ သူ့အနား ချက်ချင်းပြေးလာစု ကြသည် ။ နားရွက်
ထောင် နားစွင့်ကာ မျက်စိသူငယ် နားသူငယ်နှင့်
ခေါင်းထောင်ကြည့်နေကြသည် ။

ထိုအချိန်မှာ ပင် သူတို့လို မိသားစုအနားကို သီရရန် မဆိုထားနှင့် အ
နံ့ရ အသံကြားသည် နှင့် ဝေးဝေးသို့ ရှောင်ပြေးတတ်ကြသည့် သမင်၊ ဒ
ရယ်၊ ချေငယ်၊ စိုင်း၊ ဆတ်တို့ အားလုံးသည် သူတို့ မိသားစုအား ဝင်တိုး
တိုက်သွားမတတ် နီးနီးကပ်ကပ်မှ ပြေးလွှားခုန်ပေါက် သွားကြသည် ။
ခြေလေးချောင်းရှိသော တောတိရစ္ဆာန်များ သာမက အာကာသထဲ အနီ
မဲ့အမြင့် ဝဲပျံနိုင်ကြသော ငှက်အုပ်များ သည် ပင် အထိတ်အလန့် မြည်
တွန်ကာ ပျံဝဲပြေးသွားနေကြသည် ။

သူ တွေးတောကြံဆရန် ဘယ်လိုမှ အချိန်မရလိုက်၊ မျက်တောင် တ
စ်ခတ်၊ လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာ ပင် လေပွေလုံးကြီးနှင့်အတူ မီးတော
က်မီးလျှံကြီးသည် သစ်တောတစ်ခုလုံးကို ဝါးမျိုတိုက်လောင်လာသည် ။
ဖြိုးဖြိုးဖျောက်ဖျောက် မီးတောက်မီးလျှံတွေ ကြိုးဝါးသံနှင့်အတူ
လေပွေကြမ်းကြီး၏ မွေနှောက်လာမှုသည် သူ့ကိုယ်ကိုပါ အပူလာဟပ်
သည် ။ မီးခိုးမီးသင်းနံ့ဆိုး နှင့်အတူ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး မှုန်ဝါးသွား
သည် ။

သူ့သားသမီးများကိုပင် တဒင်္ဂ မေ့သွားကာ သူသည် အတိတ်တလန့်
နှင့် သားရဲတွင်းထဲ ဝင်ပြေးလိုက်ရသည် ။ သူ့တစ်သက်တွင် တစ်ခါမှ
မကြုံဘူး၊ မတွေ့ဘူးသော မီးတောက်မီးလျှံများကို ကြောက်ရွံ့သော လ
က်ရှိသားရဲတွင်းကိုပင် နက်နိုင်သမျှ အနက်ရအောင် တူးဆွယက်ဖော

က်နေမိသည်။ အကြောက်လွန်သွားသော တောခွေးမသည် ထိုအချိန်အထိ သားသမီးများကို သတိမရနိုင်သေး။ အကြောက်လွန်ကာ သွေးရူးသွေးတန်းနှင့် သားရဲတွင်းကိုသာ နက်အောင် ကုတ်ခြစ် တူးဖောက်နေမိသည်။

သို့သော် သူ့သားသမီးများ အထိတ်တလန့် အော်ဟစ်လိုက်ကြသံက သူ့စိတ်ကိုပြန်၍ ဆောက်တည်ရာ ရသွားစေသည်။ မြေကျင်းတူးယက်နေရာမှ ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ သားရဲတွင်း လိုဏ်ခေါင်းထဲ ရောက်လာကြသော သူ့သားသမီးများ သည် ကြောက်လန့်၍ တဆတ်ဆတ် တုန်နေကြသည်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်ကိုလည်း အားကိုးတကြီးနှင့် ခုန်တက်လာကြသည်။ သားသမီးများကို ခါထုတ်ပစ်ကာ ပါးစပ်မှ လည်း ကျိန်ဆဲညည်းညူသံများ ထွက်သွားသည်။ သူ၏ ညည်းညူကျိန်ဆဲလိုက်သံမှာ သားသမီးများကိုလား၊ တောမီးကြီးကိုလား ဆိုသည် ကိုတော့ သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် မသိလိုက်ဘဲ ကြောက်လန့်တကြား ပါးစပ်ထဲက ထွက်သွားသော အသံပင်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ သူသေရတော့မည်ဟု ထင်သွားသည်။

သူ့ကိုယ်ပေါ် ကြောက်လန့်တကြား ဖက်တက်နေကြသော သားသမီးများကို ဘာကြောင့်မှန်း မသိဘဲ သူ ကြောက်လန့်နေသည်။ သူ၏ အသက်ဇီဝကို ချက်ချင်း ချေပစ်နိုင်သော အမှောင့်ပယောဂ တစ်စုံတစ်ခုသည် သူ့သားသမီးများ နှင့်အတူ ပါလာသလို သူ့စိတ်ထဲမှာ ယခုထိ ဆောက်တည်ရာမရသေး။ သားသမီးများကလည်း အထိတ်တလန့်နှင့် သူ့ကိုယ်ပေါ် ခုန်တက်တွယ်ခိုရန် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကြိုးစားနေကြဆဲ။

သားရဲတွင်း မြေအောက်ကမ္ဘာထဲတွင် သူတို့ မိသားစုသည် ဝရန်းသုန်းကားနှင့် လှည့်ပတ်ခုန်ပေါက်ကာ သွေးရူးသွေးတန်းနှင့် ရန်ပွဲဆင်နေကြသည်။ သားသမီး လေးငါးကောင်ကို ဘယ်လိုမှ ရှောင်

တိမ်း၍ မရသောအခါ တောခွေးမသည် သတိလက်လွတ်နှင့် သားရဲတွင်းပေါက်ဝကို ပြေးတက်လာ၏။ သူကျင်းပေါက်ဝသို့ ခေါင်းပင် မပြုလိုက်ရ။ မီးရှိန်က သူ့မျက်နှာကို လာဟပ်သည် ။ ဆောက်တည်ရာ မရဖြစ်ကာ သားရဲတွင်းထဲ ပြန်ဆင်းပြေးလာရ၏။

ကျင်းပေါက်ဝကို ခေါင်းပင် မပြုလိုက်ဘဲ မီးဟပ်ခံလိုက်ရမှ အပြင် က မီးရန်သူကို သတိရသွားသည် ။ အပြင်က မီးရန်သူကို ကြောက်လန့်၍ သားရဲတွင်းထဲ ပြန်အဆင်းအလာမှာ သူ့ခြေထောက်အစုံမှာ သားသမီးများကို ခလုတ်ဝင်တိုက်ပြီး အကိုက်ခံလိုက်ရသည် ။ သူ့သားသမီး သုံးလေးကောင်မှာ လည်း သူကဲ့သို့ပင် ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေကြသည် ။ မိခင်ကြီးနှင့် ညီအစ်ကို မောင်နှမများ ဟူသော အသိသည် ယခုအချိန်တွင် ကွယ်ပျောက်နေကြသည် ။ ကြောက်စိတ်နှင့်အတူ ဒေါသစိတ်တွေ ဝင်ကာ တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် သည်းခံခွင့်လွှတ်စိတ်ပင် မရှိတော့ဘဲ သွေးရူးသွေးတန်းနှင့် ရန်လိုနေကြသည် ။

ကမ္ဘာမီးလောင် သားကောင်ချနင်း ဖြစ်နေသော တောခွေးမသည် သူ့ခြေထောက်တစ်ဖက်ကို အကိုက်ခံလိုက်ရသောအခါ နီးစပ်ရာ တစ်ကောင်ကို ထိုးဟပ်ကိုက်ချီပြီး တအားကြီးကို ခါလွှင့်ပစ်လိုက်သည် ။ မိခင်ကြီး ကိုက်ခဲကာ လွှင့်ပစ်လိုက်သော တောခွေးငယ်မှာ သားရဲတွင်း နံရံနှင့် ဆောင့်ကာ အထိတ်တလန့် အော်ဟစ်လိုက်သည် ။ ရက်လချီ၍ ဆော့ကစားထားကြသော သားရဲတွင်းထဲက ဖုတ်တောထဲ လဲနေသော တောခွေးငယ်သည် မိခင်ကို တမ်းတမြည်ဟစ်ကာ ပြန်ထနိုင်ရန် ကြိုးစားနေသည် ။

ထိုအခါမှ တောခွေးမသည် မိခင်စိတ် ပြန်ဝင်လာကာ စောစောက သူ့ကောက်ချီလွှင့်ပစ်လိုက်သော အရာဝတ္ထုမှာ ရန်သူမဟုတ်ဘဲ သူ့သား

သမီး တစ်ကောင်ဖြစ်နေသည် ကို သတိရသွားသည်။ သတိရသွားသည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် နောင်တရသံ ညင်ညင်သာသာကို ပေးကာ ခွေးက လေးကို ကိုက်ချီ ထူမလိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာ မိခင်စိတ်က သူတစ်ကိုယ်လုံးကို ပျံ့နှံ့ပေါ်လာပြန်ရာ အန္တရာယ် တောမီးကြီးကို သူ လုံးလုံးလျားလျား တဒင်္ဂ မေ့သွားပြန်လေသည်။

အနာတရ ဖြစ်နေသော သူတို့ အဖော်အား မိခင်ကြီးက ကြင်ကြင်နာနာ ယုယလျက် ပွတ်နေသည် ကို မြင်မှ ကျန်သော ခွေးကလေးများ သည် သူတို့ ၏ မိခင်ကြီးနား ကပ်ရဲလာကြသည်။ သူတို့ ၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ မူ အချင်းချင်း ရန်လိုကိုက်ခဲ့ကြမှု၊ ဒေါသထွက်ကာသွေးရှူးသွေးတန်းဖြစ်သွားသော မိခင်ကြီး၏ ကိုက်ခဲကန်ကျောက် ကုတ်ခြစ်ထားမှု ဒဏ်ရာတွေ ကိုယ်စီကိုယ်ငန့်သော။

တောမီးကြီးသည် သူတို့ ၏ သားရဲတွင်းကို စက္ကန့်ပိုင်းမျှသာ ဖြတ်ကျော်သွားသော်လည်း အလင်းရောင်ကြီးကိုပင် ကြောက်ရွံ့နေကြသော တောခွေးမတို့ မိသားစုမှာ အပြင်သို့ မထွက်ဝံ့ကြသေး။ မှောင်မည်းနေသော မြေအောက်ကမ္ဘာထဲ၌ သာ အချိန်ကြာကြာ အောင်းနေကြသည်။ ယခုနေအခါမှာ သူတို့ သည် အမိမှန်း သားသမီးမှန်း ညီအစ်ကိုမောင်နှမမှန်း သိသွားကြပြီ ဖြစ်သဖြင့် အချင်းချင်းလည်း ရန်သူအမြင်ပျောက်ကာ ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိကြတော့။ တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် ပို၍ ကြင်နာယုယမှုကိုပြကာ တိုးတိုးဝေ့ဝေ့နှင့် ပွတ်ပွတ်သပ်သပ် လျက်လျက် နမ်းနမ်း ဖြစ်သွားကြသည်။ သို့သော် ရန်သူအထင်နှင့် သွေးရှူးသွေးတန်း ကိုက်ခဲလွင့်ပစ်ထားခြင်း ခံလိုက်ရသော တောခွေးငယ် တစ်ကောင်မှာ ယခုထိ မထနိုင်သေး။ ညည်းညည်းညူညူနှင့်ပင် သားရဲတွင်းထဲက မြေအောက်ကမ္ဘာကြီးထဲတွင် ဆန့်ငင်ဆန့်ငင် ဖြစ်နေသေးသည်။

မိခင်ကြီးနှင့်တကွ ညီအစ်ကို မောင်နှမများ ယုယနမ်းရှုပ်ပွတ်သပ်
လျက်ပေးကြသည့် ကြားထဲကပင် တောခွေးငယ်လေးသည် ရက်လများ
စွာ နေလာခဲ့သော သားရဲတွင်း မြေအောက်ကမ္ဘာနှင့် အမိကိုလည်းကော
င်း၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ အဖော်များကိုလည်းကောင်း စွန့်ခွာသွားလေသ
ည် ။ ထိုအခါမှ မိခင်ကြီး၏ သောကမှာ သူတစ်ကိုယ်လုံးကို လောင်မြိုက်
ခံရတော့သည် ။ သားသေအမေ၏ သောကနှင့် ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်
နေတော့သည် ။

သားရဲတွင်းထဲတွင် ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေသော တောခွေးမသ
ည် သားသေကောင်ကို ကိုက်ချီ၍ နေရာရွှေ့လိုက်၊ ပြန်ကောက်ချီလိုက်
ပြန်ချလိုက် နောက်သားသမီးများကို နမ်းရှုံ့လိုက် လျှာနှင့် လျက်လိုက်
လုပ်နေရာမှ သူ့သားသမီးများ အရေအတွက်ကို ယခုမှ သတိရလာသည်
။ ငါးကောင်သော သားသမီးများ ထဲမှ အသေတစ်ကောင် အပါအဝင် ယ
ခုအခါ လေးကောင်သာ ရှိတော့သည် ။ တစ်ကောင်သော သားကိုမူ
သားရဲတွင်းထဲ၌ ရှာမတွေ့ ဖြစ်သွားပြန်၏။

တောမီးကြီးအန္တရာယ်ကြောင့် သားရဲတွင်း ထဲတွင် ဝရန်းသုန်းကား
ပြေးလွှားနေခဲ့ကြစဉ် တစ်ကောင်သော ကလေးကို သူ သတိမထားမိခဲ့။
ယခု ထိုတစ်ကောင်သော သားသည် မီးထဲပါသွား လေသည် လားဟူ
သော အတွေးစိတ်နှင့် ကယောင်ချောက်ချား သားရဲတွင်းထဲက ပြေးတ
က်လာခဲ့သည် ။ တောမီးကြီးသည် ဘယ်အချိန်ကပင် သူ၏ သားရဲတွင်း
ကို ဖြတ်ကျော်သွားသည် မသိ။ အပြင် တောတောင်တစ်ခွင် တစ်ပြင်
လုံးသည် မီးလောင်မြေဖြစ်၍ ကျန်ခဲ့လေသည် ။ သူ၏ သားရဲတွင်းနှင့်
မနီးမဝေးရှိ တောင်ကုန်းတစ်ခု ပေါ်မှ အော်လဲနက်သတ် သစ်ခြောက်
ပင်များ ၏ ပင်စည်များမှ မီးတောက်မီးလျှံများ နှင့် နေရာအနှံ့အပြားမှ
မီးခိုးတလူလူများကို မြင်နေရတုန်း။

သားသေအမေဘဝနှင့် သားပျောက်အမေ ဘဝ နှစ်ခုလုံးကို ပေါင်းစည်းခံစားနေရသော တောခွေးမမှာ အပြင်ကိုရောက်မှ ပို၍ ဆောက်တည်ရာ မရ ဖြစ်သွားရှာသည် ။ တောမီးကြီး လောင်ကျွမ်းသွား၍ အောက်ခြေရှင်း သွားသော တောတောင် တမျှော်တခေါ်ကြီးကို လှမ်းမြင်နေရသော်လည်း ပျောက်သွားသော သား၏ အရိပ်အယောင်ကို ဘယ်နေရာမှာ မှ မမြင်ရ။ တောမီးကြီး လောင်ကျွမ်း၍ ဟင်းလင်းပွင့်နေသော သတ္တရဘန်ကြီးကဲ့သို့ သူရင်သည် လည်း ဟင်းလင်းပွင့်သွားလေပြီ။

တောခွေးမသည် သတိမေ့ကာ သားရဲတွင်းဝတွင် အကြာကြီး ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်နေသည် ။ မီးလောင်မြေ ဟင်းလင်းပြင်ကို ကြွေကြွေကွဲကွဲ ငေးကြည့်နေသည် ။ သူ့အမြင်ထဲတွင် မီးခိုးများ ၊ သစ်ခြောက်ပင်မှ မီးတောက်မီးလျှံများ ၊ မီးမလောင်ဘဲ မတ်တတ်ပင် ထောင်ကျန်ခဲ့သော သစ်စိမ်းပင်များက တရိပ်ရိပ် ရောထွေးရှုပ်ယှက်ခတ် နေသည် ။

သည် တွင် သူတို့ ၏ အမျိုးလေးပါးထဲမှ မြေခွေးတစ်ကောင်၏ ဆွဲဆွဲငင်ငင် ကြွေကြွေကွဲကွဲ အူလိုက်သံကို ကြားလိုက်ရသည် ။ တဒင်္ဂ၌ တောခွေးမ၏ စိတ်သည် မြေခွေးများ ဆီ ချက်ချင်း ရောက်သွားပြန်သည် ။ မြေခွေးများ ဤကဲ့သို့ ဆွဲဆွဲငင်ငင် အူလိုက်သံသည် တောတောင်ထဲ၌ အန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ရာ မရှိတော့ဟူသော သင်္ကေတပင်။ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော မြေခွေးများ သည် တောတိရစ္ဆာန်များ အတွက် ဤတစ်ချက်တော့ ကျေးဇူးတင်ဖွယ်ဖြစ်သည် ။

ဆွဲဆွဲငင်ငင် အူလိုက်ကြသောအသံနှင့် ကြွေကြွေကွဲကွဲ မြေခွေးအူသံများ နှင့်အတူ ဝေးလံသီခေါင်သော အရပ်တစ်ပါးမှ ချေဟောက်သံတစ်ခု ကလည်း တောခွေးမ၏ နားစည်ကို လာရိုက်ခတ်သွား ပြန်သည် ။

ချေဟောက်သံကို ကြားလိုက်ရသောအခါ တစ်မြန်နေ့ကမှ ချေငယ်တစ်
ကောင်ကို သူ ကိုက်စားခဲ့ရသည် ကို သတိရသွားပြန်သည်။ ။ ထိုအခါ သူ
ဝမ်းဗိုက်သည် အာလယ တစ်ခုနှင့် ဆာလောင် မွတ်သိပ်လာပြန်၏။ ထို
အာလယ စိတ်နှင့်ပင် သူသည် ပတ်ဝန်းဘယ်ညာကို ကြည့်သည်။ ။ သို့
သော် တမျှော်တခေါ် မြင်နေရသော ဤဟင်းလင်းပြင် မီးလောင်မြေတွ
င် သားကောင်ကို မဆိုထားဘိ ပိုးပုရွက်များ ပင် အသက်ရှင်သန် ကျန်
နေကြမည် မဟုတ်ဟူသော အတွေးကို တွေးမိလိုက်သည်။ ။ ထိုအခါ
ဆောင့်ကြောင့်ထိုင် ထောက်ထားသော သူ့လက်နှစ်ချောင်းမှာ အလိုလို
ကွေးကျသွားပြီး သူ ကိုယ်တိုင်သည် လည်း မြေပြင်တွင် ဝပ်ကျသွားသ
ည်။ ။

တောခွေးမသည် ဝပ်လျက်နှင့်ပင် မီးလောင်မြေ၏ ဟင်းလင်းပြင်ကို
အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ကြေကြေကွဲကွဲ ငေးကြည့်နေပြန်သည်။ ။ စောစောကမှ အူ
သံကြား လိုက်ရသော မြေခွေးမိသားစု သုံးကောင်သည် မြေပြင်ကို
ငုံ့နမ်းလိုက်၊ အနံ့ခံလိုက်နှင့် စိုက်စိုက် သူ့အနားကို ရောက်လာကြသည်
။ မီးသင်းအနံ့နှင့် ပြာမှုန့်နံ့က လွဲပြီး ဘာမှ မရှိသော
ဤမီးလောင်မြေပေါ်တွင် မိုက်မဲစွာ အစာအာဟာရရှာ နေကြသော မြေ
ခွေးမိသားစုကို တောခွေးမသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာစွာ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်
လိုက်သည်။ ။

အမျိုးလေးပါးထဲတွင် မြေခွေးဆိုသော တိရစ္ဆာန်မှာ ကောက်ကျစ်စ
ဉ်းလဲရန်သာ သိပြီး အသိဉာဏ်ကမူ ခေါင်းပါးလွန်းသည် ဟု ခွေး၊ ခွေး
အ၊ တောခွေးတို့ က ခွေးရာမသွင်းကြ။ မြေခွေးသည် အမျိုးလေးပါးထဲ၌
အသိဉာဏ် မည်မျှ ခေါင်းပါးသနည်းဟူမူ ပေါက်ပင်မှ ပေါက်ပွင့်ကိုပင်
သားတစ်အမှတ်ဖြင့် ရက်ရှည်လများ ပေါက်ပွင့်ကြွေကျသည် အထိ ပေါ
က်ပင်အောက်က စောင့်တတ်သူ အဖြစ် အစဉ်အလာနှင့် ပြက်ရယ်ပြုခြ

င်းခံရသည့် အမျိုးယုတ် မြေခွေးပင်။

တောမီးကြောင့် သတ္တရတန်တစ်ခုလုံး ဟင်းလင်းပြင်ဖြစ်သွားသော ပြာပုံထဲတွင် ဤမြေခွေးမိုက်သုံးကောင်သည် အဘယ်မည်သော စားသောက်ဖွယ်ရာကို ရနိုင်မည်နည်းဟု တွေးကာ တောမြေခွေးမသည် မြေခွေးသုံးကောင်ကို ဒေါသဖြစ်နေသည် ။ မထီတရီနှင့် သူ့အနားက ပြာပုံတွေကို လာလျက်နမ်းရှုပ် နေကြပြန်သောအခါ သူ သည်းမခံနိုင်တော့ပေ။ အသိဉာဏ်ခေါင်းပါးကာ ပြာပုံကို လာနမ်းလျက်သော မြေခွေးတစ်ကောင်အား တောခွေးမသည် အော်ဟစ်လှမ်းပုတ်ကာ မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်သည် ။

ဘိုးစဉ် ဘောင်ဆက်အရ အမျိုးလေးပါးတွင် အားလုံးကို ကြောက်ရသော မြေခွေးသုံးကောင်မှာ ယခုလည်း သူ အော်ဟစ်ရန်ရှာလိုက်သဖြင့် ပေစောင်းပေစောင်းနှင့် သူ့အနားမှ ခွာသွားကြသည် ။ သို့သော် အသိဉာဏ် ခေါင်းပါးမိုက်မဲစွာနှင့် မီးလောင်ပြင်ထဲက ပြာပုံမှာ တော့ သူတို့ က စားသောက်စရာကို အနံ့ခံ ရှာဖွေတူးယက်၍ သွားနေကြဆဲသာ။

သူ့သားရဲတွင်းနှင့် သုံးလေးလံမျှသာ ဝေးသော ပြာပုံထဲမှာ မြေခွေးတစ်ကောင်က မီးကျွမ်းထားသော အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို ကိုက်ယူချီလိုက်သောအခါ ရုတ်တရက် တောခွေးမ အံ့ဩသွားသည် ။ အသိဉာဏ် ခေါင်းပါး၍ မိုက်မဲသော ဤမြေခွေးသည် မီးကျွမ်းသစ်တုံး တစ်တုံးကို စားစရာအထင်နှင့် ကိုက်ချီလိုက်ခြင်းဟု သူထင်လိုက်၏။ သို့သော် မြေခွေးကိုက်ချီလိုက်သော အရာမှာ မီးကျွမ်းသစ်တုံးပိုင်း ဖြစ်ပုံမရ။ ထို့ကြောင့်လည်း နောက်နှစ်ကောင်ကပါ စားသောက်ရန် လုယက်ကြသောအခါ ထိုမြေခွေးသည် မီးကျွမ်းအရာဝတ္ထုကို ကိုက်ချီ၍ ထွက်ပြေးသွားသည် ။ ထိုမြေခွေးမိုက် နောက်ကို ကျန်နှစ်ကောင်က အပြေးလိုက်လုနေကြသ

ည် ။

ထိုအခါမှ အမျိုးလေးပါးတွင် အသိဉာဏ်ခေါင်းပါးသည် ဟု အရာမသွင်းကြသော ဤမြေခွေးများ သည် ကျရာဘဝ၊ ခံစားနေကြရသော ဒုက္ခကြားထဲမှ သူတို့ ဘဝ၊ ခံစားနေကြရသော ဒုက္ခကြားထဲမှ သူတို့ ဘဝ ရှင်သန်ရေးကိုတော့ တစ်နည်းနည်းနှင့် ကြိုးစားရှာဖွေနေထိုင်ကြသူများ ပါလားဟု တောခွေးမက တွေးမိလိုက်သည် ။ တောခွေးမတို့ အနေမှာ ဤလိုအခြေအနေမျိုး၌ မြေခွေးများကို ရှာမစား တတ်ကြ။ သားကောင်ကိုမြင်မှ တွေ့မှ လိုက်ကိုက် သတ်ဖြတ်စားသောက်ကြရသည် နှင့်စာလျှင် မြေခွေးများ ၏ အစာရှာဖွေရေး ဇီဝအသက်ဆက်ရေးတို့ မှာ သက်သောင့်သက်သာ ရှိလှသည် ။ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ များသလို ဉာဏ်နီဉာဏ်နက် များ သော မြေခွေးသည် သားကောင်ကို ကိုယ်တိုင်အပင်ပန်း ခံကာ လိုက်လံ တိုက်ခိုက်ကြခြင်း မပြုဘဲ သူတစ်ပါး ကိုက်သတ်ထားခဲ့သော သားကောင်များ ၊ တိရစ္ဆာန်ကြီးများ ၏ စားကြွင်းစားကျန်များကို အချောင်စားသောက်နိုင်ရန် အချိန်ကာလ ကြာမြင့်စွာ စောင့်ဆိုင်းသည်းခံစားသောက် ကြသည် ကိုတော့ တောခွေးမ မြင်ဖူးထားသည် ။

ယခု မြေခွေးများ သူ၏ သားရဲတွင်းနားမှ ရှာဖွေယူသွားကြသော သားကောင်မှာ မည်သည့် သားကောင်မျိုး ဖြစ်သနည်းဟု သူတွေးလိုက်ချိန်မှာ တော့ သူတစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးဖြန်းဖြန်း ထသွားလေသည် ။ မြေခွေးမိုက်များ ကိုက်ချီတူးဖော်ယူသွားကြသော သားကောင်မှာ တောမီးကြီး အဟပ်ခံလိုက်ရ၍ သေကျန်ခဲ့သော သူ့သားမှန်း ယခုမှ သိလိုက်သည် ။ သူ အသိ နောက်ကျသွားလေပြီ။ ဒေါသတကြီးနှင့် သူ ဆတ်ခနဲ ထရပ်ပြီး လှမ်းကြည့်လိုက်ချိန်တွင် မြေခွေးများကား တောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်၌ မီးဖုတ်ထားသော သူ့သားငယ်ကို ကိုက်ဖဲ့စားသောက် သွားကြ

လေပြီ။ ယခုအချိန်မှာ မြေခွေးများကို ရန်ရှာကိုက်သတ်ရန် သူပြေးလိုက်သွား၍ လည်း မမီနိုင်တော့။

ဤအဖြစ်အပျက်ကြောင့် တောခွေးမ၏ ကိုယ်စိတ်နှလုံးမှာ ရုတ်တရက် ထိခိုက်သွားကာ မြေပြင်သို့ ဝပ်ကျသွားပြန်သည်။ ။ ရှေ့လက်နှစ်ချောင်းဖျားပေါ် နှမ်းနှမ်းခွေခွေ မေးထိုးတင်လိုက်ကာ မီးလောင်မြေ ဟင်းလင်းပြင်ကို ကြေကြေကွဲကွဲ အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ငေးကြည့်နေပြန်သည်။ ။

အချိန်မည်မျှ ကြာသွားသည် မသိ။ မီးလောင်ပြင်မှ မီးတောက်မီးလျှံများကို မြင်လာရပြန်သည်။ ။ ပတ်ဝန်းကျင် ဘယ်ညာ တစ်ခွင်တစ်ပြင်လုံးမှ မီးတောက်မီးလျှံများ သည် သူ့သားရဲတွင်းကို ဝိုင်းထားကြသည်ဟု သူ့စိတ်ထဲ ထင်မိလိုက်သည်။ ။ ထိုအခါ ရုတ်တရက် လန့်ဖျပ်ပြီး သူ၏ မြေအောက်ကမ္ဘာ သားရဲတွင်းထဲ မီးခိုလှုံရန် ဝင်ပြေးလာပြန်သည်။ ။

အမှန်မှာ မူ ညရောက် လာပြီဖြစ်သဖြင့် မီးလောင်ပြင် မီးတောက်မီးလျှံများကို မြင်လာရပြန်သည်။ ။ ပတ်ဝန်းကျင် ဘယ်ညာ တစ်ခွင်တစ်ပြင်လုံးမှ မီးတောက်မီးလျှံများ သည် သူ့သားရဲတွင်းကို ဝိုင်းထားကြသည်ဟု သူ့စိတ်ထဲ ထင်မိလိုက်သည်။ ။ ထိုအခါ ရုတ်တရက် လန့်ဖျပ်ပြီး သူ၏ မြေအောက်ကမ္ဘာ သားရဲတွင်းထဲ မီးခိုလှုံရန် ဝင်ပြေးလာပြန်သည်။ ။

အမှန်မှာ မူ ညရောက် လာပြီ ဖြစ်သဖြင့် မီးလောင်ပြင်ရှိ ပင်ထောင်သစ်ခြောက်ပင်များမှ မီးရောင်များ ဖြာထွက်ကာ အဝေးအနီးရောယှက်လာပြီး သူ့မျက်စိအမြင်မှာ သားရဲတွင်းထဲကို မီးဝိုင်းလာခြင်းဟု ထင်မှားခြင်းသာ။

သို့သော် မီးဟပ်ခံထားရသော တောခွေးမမှာ ဤသည် ကို မသိ။ တောမီးကြီးသည် ဒုတိယအကြိမ် လောင်မြိုက်လာပြန်ပြီ အထင်နှင့် သားရဲတွင်းထဲ အထိတ်တလန့် ဝင်ပြေးလာမိခြင်းသာ။

သားရဲတွင်းထဲ ရောက်လာ၍ သူ့သားသမီးများ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေကြသည် ကို တွေ့သောအခါ တစ်ကောင်စီကို လိုက်နမ်းပွတ်လျက် လိုက်သည် ။ သို့သော် သေသွားသော သူ့သားငယ်၏ အစအနကို မူ လုံးဝမတွေ့ရတော့။ ချက်ချင်း တောခွေးမ သိလိုက်ပြီ။ ဆာလောင် မွတ်သိပ်နေသော သားသမီးသုံးကောင်သည် သူ့နောက် သားရဲတွင်းပေါ် တက်လိုက်မလာကြဘဲ စားပိုးနှင့်ကာ တစ်နေ့လုံး၊ သားရဲတွင်းထဲ အိပ်နေခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်၏။

အစာဝ၍ တုံးလုံးပက်လက် အိပ်စက်နေကြသော သားသမီးများကို မြင်ရသောအခါ သူ့ဝမ်းဗိုက်မှာ လည်း အစာတောင်းလာသည် ။ ထိုအခါ တောခွေးမသည် သားရဲတွင်းပေါ် တက်လာပြန်၏။ သားကောင်ထွက်လိုက်ရန် ရည်ရွယ်ချက်နှင့် သားရဲတွင်းက တက်လာသော တောခွေးမသည် မီးလောင်ပြင်မှ မီးတောက်မီးလျှံများကို မြင်လိုက်ရပြန်သောအခါ ကြောက်ကြောက်နှင့် သားရဲတွင်းထဲ ပြန်ဆင်းပြေးလာပြန်၏။ သည် လိုနှင့် တစ်ညလုံး ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် လုပ်ရင်းက မိုးလင်းသွားသည် ။ ထိုအခါ သစ်ခြောက်ပင်များ ဆီမှ မီးတောက်မီးလျှံများမှာ လည်း မှေးမှန်ငြိမ်းသွားကြပြီးဖြစ်ရာ ဆာလောင် မွတ်သိပ်မှုနှင့်အတူ သားကောင်လိုက်လိုသော စိတ်ဆန္ဒက ဖြစ်ပေါ်လာပြန်သည် ။

သို့သော် ဟင်းလင်းပြင် မီးလောင်မြေကို မြင်နေရ၍ ဤပတ်ဝန်းကျင်တွင် မည်သည့် သားကောင်မှ မရှိတော့ဆိုသည် ကိုတော့ သူ သတိရသည် ။ သူ့အနေမှာ မြေခွေးများ လိုလည်း အစာရှာစားတတ်သူ မဟုတ်သဖြင့် မီးလောင်မြေကို ချက်ချင်းစွန့်ခွာရန် သတိတရားဟာ နိုးကြားလာသည် ။ ထိုအချိန်မှာ ပင် သားရဲတွင်းထဲ အိပ်ပျော်နေကြသော သားသမီးများကလည်း သူ့အနားရောက်လာကြရာ သူ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ ပို၍ ခိုင်မာသွားလေသည် ။

သည် လိုနှင့် တောခွေးမတို့ မိသားစုသည် မီးလောင်မြေကို စွန့်ခွာ
လာခဲ့ကြသည် ။ သတ္တရဘန် တောင်စဉ် တောင်ထပ်များကို
လောင်ကျွမ်းသွားသော တောမီးကြီးမှာ ဤအချိန်တွင် ငြိမ်းသွားပြီဖြစ်
သော်လည်း တောခွေးမ၏ နှလုံးသားကို လောင်ကျွမ်းသွားခဲ့သော မီး
ကား မငြိမ်းသေး၊ မသေသေး။

(ရွှေရတု နှစ်ပတ်လည်။ ။ စက်တင်ဘာ၊ ၂၀၀၁)
